

ת"פ 3019/03/16 - מדינת ישראל נגד סאמר עבר אללטיף (עציר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 3019-03-16 מדינת ישראל נ' עבר אללטיף(עציר)

תאריך 25.12.16

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עמרי אבודרם
סאמר עבר אללטיף (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רמזי סקיס

המאשימה
נגד
הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק - על פי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), עבירה של כניסה והתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע - על פי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של גניבה - על פי סעיף 384 לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם הינו תושב האזור, שבמועד הרלוונטי לכתב האישום שהה בתחומי ישראל ללא שהיו בידו אישורי שהייה כדין בישראל.

בתאריך 26.5.13 סמוך לשעה 11:15, בעת ששהה בישראל שלא כחוק התפרץ בצוואת עם אחר, לדירתה של יעל טל (להלן: "**המתלוננת**"), ברחוב רוזנבאום 5 בתל אביב (להלן: "**הדירה**"), בכך שהאחר נכנס לדירה והנאשם תצפת מחוצה לה, וכל זאת בכוונה לבצע בצוואת חדא גניבה או פשע.

בנסיבות אלה נטען כי הנאשם והאחר גנבו מדירת המתלוננת מחשב נייד, טאבלט, שתי מצלמות ושני מכשירי טלפון ניידים, בכך שנטלו אותם בכוונה לשלול אותם שלילת קבע מהמתלוננת.

2. כתב האישום המקורי הוגש נגד הנאשם והאחר, אך עקב מותו של האחר נמחק כתב האישום המקורי והוגש מחדש כתב אישום רק נגד הנאשם.

3. אין מחלוקת שהנאשם הינו תושב האזור וכי במועד הרלוונטי לכתב האישום שהה בישראל ללא אישורי שהייה כדין.

אין גם חולק כי במועד הרלוונטי לכתב האישום, ארעה התפרצות לדירה - שהוכחה, בהגשה בהסכמה של תלונת הדיירת בדירה ותפיסת הרכוש שנגנב ונזרק על ידי האחר, בעת שהבחין בשוטר אלירז אושרי - וכי מי שבפועל פרץ לדירה, גנב את הרכוש והשליכו סמוך לאחר יציאתו עם השלל, היה האחר וכי באותה עת שהה הנאשם מחוץ לדירה, סמוך לבניין מגורי המתלוננת.

המחלוקת נוגעת לשאלה מה הייתה מטרת שהייתו של הנאשם במקום והאם האחר התפרץ לדירה בידיעת הנאשם, כחלק מהחלטה משותפת שנרקמה ביניהם לבצע עבירה של התפרצות לדירה וגניבה, כשלטענת הנאשם, שידעה שינויים בין הגרסאות השונות שמסר, כפי שיפורט בהמשך, שהייתו במקום האירוע הייתה תמימה לחלוטין, כשמטרת הגעתו למקום ההתפרצות הייתה להיפגש עם האחר, על מנת שהאחרון יסייע לו במציאת מקום עבודה, אך בפועל, על פי גרסתו במשטרה ובחקירתו הנגדית, הפגישה לא התממשה משום שברגע שהתקרב למקום האירוע ראה את האחר בעת ששוטרים קפצו עליו.

4. הנאשם, אפוא, מתוך רצון להרחיק עצמו מכל קשר להתפרצות, הרחיק עצמו מהאחר. הוא אישר אמנם כי שוחח טלפונית עם האחר בסמוך להתפרצות, כשהאחר מכוון אותו למקום האירוע, אך הכחיש כי נפגש עמו עובר לביצוע התפרצות לדירה.

מאחר שהנאשם כפר בשותפות לביצוע עבירת ההתפרצות והגניבה, הדרך לבחון את היסוד הנפשי שלו הינה על בסיס ראיות נסיבתיות, שיצטברו להודאתו על נוכחותו במקום, גם בהתחשב בטענתו לפיה השוטרים זינקו עליו כשהתקרב למקום וראה מרחוק את האחר, לפני שעלה בידיהם להיפגש.

בגרסתו זו פתח הנאשם חזית מריבה רחבה.

5. אל מול גרסת הנאשם לפיה לא נפגש עם האחר, ראה אותו ממרחק רב וכשהתקרב זה לזה "קפצה" עליהם המשטרה, עומדת גרסת עדי התביעה, השוטרים רס"ב רן סמסון (להלן: "**השוטר סמסון**"), רס"מ דוד זאדה (להלן: "**השוטר זאדה**") ורס"ל אלירז אושרי (להלן: "**השוטר אושרי**"), שלגרסתם, בקצירת האומר וכפי שתפורט בהמשך, עקבו כברת דרך משמעותית אחר הנאשם והאחר, שהלכו יחדיו עד שהגיעו לבניין בו ארעה ההתפרצות לדירה.

מי שהחל את המעקב אחרי הנאשם והאחר היה רכז המודיעין **השוטר סמסון**. מדוח הפעולה שערך ומעדותו בבית המשפט עולה כי ביום האירוע, בסביבות השעה 11:05, בעת שרכב על קטנוע משטרתי מסוה לאזרחי, בפינת הרחובות מלצט ומזא"ה בתל אביב, ראה את השניים עומדים ומסתודדים. הדבר העלה את חשדו ועל כן החליט לעקוב אחריהם, כשבמהלך העיקוב דיווח לצוות בילוש וקרא להם "שיצמצם לאזור".

השוטר סמסון תיאר את מסלול הליכתם של השניים, לאורך "**משהו כמו 2-3 ק"מ**" ולא פחות מק"מ, תוך שהוא מדגיש שהם לא הלכו ישר לאורך רחוב רוטשילד אלא בסיבובים.

השוטר סמסון הוסיף וציין כי הנאשם והאחר הלכו אחד אחרי השני, במרחק מסוים זה מזה "וכביכול עשו עצמם

מדברים בפלאפון".

לאחר זמן מה הגיעו השניים לבית קפה בפינת הרחובות רוטשילד ונחמני והתיישבו שם, כשהוא ממשיך לתצפת עליהם.

בשלב זה בעקבות דיווחו הגיע למקום צוות בילוש, שכלל את השוטרים זאדה ואושרי, התמקם בתצפית על השניים ומאחר יותר המשיך הצוות במעקב רגלי אחריהם.

השוטר אושרי כתב בדוח הפעולה שערך והעיד על כך בבית המשפט, שהחל יחד עם השוטר זאדה במעקב אחר הנאשם והאחר בסמוך לשעה 11:50.

על פי גרסתו, האחר נראה על ידו נכנס לחצר בניין ברחוב רוזנבאום 5, בזמן שהנאשם, עמו היה בקשר עין רצוף, מחכה מחוץ לחצר הבניין ומתצפת על הרחוב באופן מחשיד. בהמשך נראה הנאשם **"כשהוא לחוץ ועצבני, מביט לכל עבר, מדבר רבות בפלאפון שלו"** ומביט לסירוגין לחצר הבניין אליה נכנס האחר.

בסמוך לשעה 12:25 הבחין באחר יוצא מהבניין, כשבידיו מספר שקיות "שנראות מלאות וכבדות", מסמן בראשו לנאשם והולך לכיוונו של הנאשם. בפינת הרחובות אבן גבירול ורוזנבאום נראו השניים חוברים יחדיו והולכים יחד **"צמוד אחד ליד השני"**.

בשלב זה ניתנה הוראת "פעל" והוא התקרב אל השניים. האחר הבחין בו, זרק את השקיות וברח וכך עשה גם הנאשם, הוא החל לרדוף אחרי האחר תוך שדיווח על כך ליתר הצוות בקשר, וביצע את מעצרו.

בדוח הפעולה שכתב **השוטר זאדה** ובעדותו בבית המשפט, פירט את מסלול המעקב אחר הנאשם והאחר יחד עם השוטר אושרי, מעקב שהחל בשעה 11:15 מרגע הגעתם לקיוסק במרכז שדרות רוטשילד, בעקבות דיווח של השוטר סמסון, שם נצפו הנאשם והאחר יושבים ומשוחחים זה עם זה, והסתיים בשעה 12:35 רגע מעצרו של הנאשם והאחר.

על פי תיאורו, לאחר זמן מה קמו השניים והחלו ללכת על רחוב רוטשילד במרכז השדרה, כאשר האחר צועד לפני הנאשם והשניים נראים משוחחים בטלפונים הניידים שלהם, כשהוא והשוטר אושרי עוקבים אחרי השניים בעיקוב רגלי.

במהלך העיקוב נצפה האחר נכנס לחדר מדרגות ברחוב לונץ והנאשם יושב בשדרה מול חדר המדרגות ושוחח בטלפון הנייד.

לאחר זמן מה האחר יצא מהבניין והמשיך ללכת כאשר הנאשם בעקבותיו. בהמשך נראה הנאשם מתיישב מול חצר אליה נכנס האחר ושוב, לאחר זמן מה יוצא ממנה וממשיך ללכת, שוב, כאשר הנאשם בעקבותיו.

בהמשך הגיעו השניים לרחוב רוזנבאום ונכנסו לאחד השבילים בספח הצפוני. כעבור זמן מה נראה הנאשם יוצא לעבר הספח הדרומי ומתצפת לכל הכיוונים ומדבר מדי פעם בטלפון הנייד.

כעבור זמן מה, נשמע דיווח בקשר על כך שהאחר יצא מהבניין ובידיו שקיות, וכי השניים נמלטים, או אז הוא ראה את הנאשם רץ כשהשוטר קובי אבוטבול (להלן: "השוטר אבוטבול") רץ אחריו וצועק "עצור משטרה". בשלב זה הצטרף לשוטר אבוטבול למרדף כשגם הוא צועק לעבר הנאשם "עצור משטרה". בסופו של דבר נתפס הנאשם על ידו ונעצר.

6. עדותם של עדי התביעה לא נסתרה בחקירתם הנגדית וב"כ הנאשם אף לא טען בסיכומיו כי נפל דופי באמינותם.

לעומת זאת, הסכים ב"כ הנאשם לכך כי עדותו של הנאשם בעייתית ואף ציין בסיכומיו כי הוא "מודע למשוכה שעומדת בפני ההגנה, כאשר כוונתי לאותו 'זגזג' [...] בכל הנוגע לגרסת הנאשם" ולהשלכות של שקרי נאשם כנדבר עליו ניתן להישען "במציאת תימוכין ראייניים במסגרת מסוימת".

7. ואכן, גרסתו של הנאשם נפתלת ובעייתית. בניגוד לעדויותיהם של השוטרים, עדותו של הנאשם נעה בין שתי גרסאות שונות וחלופיות ודבר האמת היחיד בו דבק היה הודאתו בשהייה בלתי חוקית בארץ.

כך, **במענה לכתב האישום** הודה הנאשם בשהייה בלתי חוקית. יחד עם זאת, טען כי שהייתו במקום האירוע הייתה תמימה לחלוטין. הוא אכן הכיר את האחר וקיים עמו שיחה על מנת שהאחרון יסייע לו במציאת מקום עבודה, אך לא הגיע אותו למקום ולא חבר אליו לשם ביצוע עבירה ולא ידע על עצם ההסתבכות או ההתפרצות של האחר.

בחקירתו במשטרה טען הנאשם שאמנם היה עתיד לפגוש את האחר באותו יום, על מנת שהלה יסייע לו במציאת עבודה וכי לצורך כך אף יצר עמו קשר טלפוני בבוקרו של אותו יום.

לגרסתו, האחר כיוון אותו לאן להגיע על מנת שיפגשו, אך לאחר שירד מהאוטובוס במקום המפגש, ראה את האחר, אך לא פגש אותו "פיזית" ובטרם הספיק לדבר אתו ראה את השוטרים קופצים עליו. על כן ברח כי לא היה לו אישור שהייה בארץ.

בחקירתו הראשית חזר הנאשם על גרסתו במשטרה ולפיה הגיע לתל אביב כדי לעבוד והיה אמור להיפגש עם האחר, שאת מספר הטלפון שלו קיבל מאדם שזהותו אינה ידועה.

על פי גרסתו כשהגיע למקום ראה את האחר מרחוק ו"לפני שנפגשתי אתו בשניות פתאום באה המשטרה".

באותה נשימה סיפר כי בעת שהבחין באחר מרחוק, ניהל עמו שיחה טלפונית במהלכה אמר לו האחר להישאר רחוק ממנו כדי שלא יהיו חשודים בעיני השוטרים, כי אין להם אישורי שהייה.

מיד בהמשך עדותו, עדיין בחקירה הראשית, כשהתבקש להתייחס לטענת המשטרה לפיה חבר לאחר כדי לפרוץ לבתים, שינה את גרסתו כשטען "אני הלכתי אתו כי אני לא מכיר את האזור."

בניגוד לחקירתו במשטרה, בה טען כי התהלך ברחובות תל אביב בהכוונתו הטלפונית של האחר, שינה הנאשם את גרסתו בחקירתו הנגדית והודה כי אכן הלך בעקבותיו של האחר ולא רק בהכוונתו.

וכך השיב כשעומת על ידי ב"כ המאשימה, **בחקירתו הנגדית**, עם עדויות עדי התביעה, לפיהן השניים נצפו הולכים יחד ברחובות תל אביב, **"מה שאמרתי, זה היה בערך רבע שעה, חצי שעה, הייתי קרוב לזכריה (האחר - ה.נ.) ואני הייתי רחוק ממנו, לא פגשתי אותו. היינו רחוקים אחד מהשני בגלל שאין לנו אישורי כניסה לישראל.."**

בהמשך שב ב"כ המאשימה ולחץ על הנאשם לקבל תשובה והלה אמר לו **"אני הלכתי אתו, לא קרוב אליו. היינו ביחד כדי שאני אחפש לי מקום עבודה בטוח כי אין לי אישורים"**.

מיד לאחר מכן שינה שוב הנאשם את גרסתו ואמר **"לא אמרתי שהסתובבנו ברחובות תל אביב. אני אמרתי שלא הלכתי אחריו, אלא אמרתי שאנחנו הלכנו כדי שנלך למקום בטוח למצוא לי עבודה"**.

כמו כן, בהמשך ולשאלת ב"כ המאשימה האם חיכה לאחר או רק "פגש" אותו השיב הנאשם **"אני הייתי מחכה שניפגש שם"**.

דין והכרעה

8. כפי שכבר ציינתי, ב"כ הנאשם עצמו לא מצא דופי במהימנותם של עדי התביעה, שאכן הותירו רושם אמין וביצוע מקצועי של המשימה ומאידך, לא התעלם מההתפתלויות של הנאשם בגרסאותיו. רצף הגרסאות הסותרות שמסר הנאשם, מגיעים כדי שקרי נאשם.

בפנינו אפוא שורה של ראיות נסיבתיות, המבוססת גם על חזית המריבה הרחבה שפתח הנאשם, הכוללות את הליכתו שעה ארוכה, למרחק של קרוב לשני ק"מ, יחד עם הנאשם, אף אם לא בצמוד אליו - כגרסת השוטרים שלפרקים אף אושרה בין שלל גרסאותיו של הנאשם שאף טען שהסיבה לכך שלא הלכו צמודים זה לזה הייתה כדי שלא לעורר חשד - כניסתם של הנאשם והאחר לפחות לחצר אחת לפני כניסתם לחצר הבית של הדירה שנפרצה, שהייתו בכל אותם מקרים בסמוך לבניין בהמתנה לאחר, התפרצותו של האחר לדירה וגניבת רכוש מהדירה, אותו השליך מידידו כשנחשף על ידי השוטרים ובריחת השניים יחד מהמקום לאחר שהתגלה דבר הפריצה לדירה.

אמנם לבריחה אני נותנת משקל ראייתי נמוך לחובת הנאשם, כשלא ניתן לכאורה לשלול טענה לפיה נמלט מהמקום, מפאת החשש שייתפס ויתגלה שהינו שוהה בלתי חוקי, אף אם גרסתו בכלל לא הייתה מהימנה עליו.

רצף הראיות הנסיבתיות, מוביל לכאורה למסקנה שהשניים חברו יחדיו לבצע את עבירת ההתפרצות והגניבה, כשעל פי חלוקת התפקידים ביניהם, האחר פרץ לדירה וגנב את הרכוש ותפקידו של הנאשם היה לתצפת ולאבטח את האחר, בעת ביצוע עבירת ההתפרצות.

בשלב זה, עבר על כתפי הנאשם הנטל להפריך את הראיות הנסיבתיות על ידי מתן גרסה סבירה ומהימנה, שיהיה בה כדי לעורר את הספק בכוחן של הראיות הנסיבתיות להוביל למסקנה האחת והיחידה שעבירת ההתפרצות

לדירה והגניבה מתוכה בוצעה על ידו בצוותא חדא עם האחר.

הנאשם, לא רק שלא מסר גרסה הגיונית וסבירה להימצאותו במקום, אלא, כאמור גרסאותיו השונות עלו כדי שקרי נאשם שבכוחם לחזק את ראיות המאשימה.

9. הארכתי מעבר לנדרש בתיאור גרסאות עדי התביעה והנאשם ובקביעת מהימנותם, בהתחשב בעובדה שב"כ הנאשם בסיכומיו, למעשה זנח את גרסת

הנאשם, זו שניתנה במסגרת המענה לכתב האישום, וקיבל את עדויותיהם של השוטרים לפיהן, הנאשם והאחר נצפו הולכים יחדיו ברחבי תל אביב, כמהימנות.

ב"כ הנאשם מיקד את המחלוקת המשפטית, אך לשאלה האם מעשיו של הנאשם עלו לכדי שותפות או שמא היוו סיוע בלבד, כאשר בשלב זה אין כל מחלוקת בעניין התפרצותו של האחר לדירת המתלוננת וגניבת החפצים מתוכה. לשיטתו, הליכתו המשותפת של הנאשם עם האחר איננה מהווה שותפות אלא לכל היותר סיוע.

האם עסקינן במבצע בצוותא או שמא במסייע?

סעיף 29(ב) לחוק העונשין מגדיר את מעמדם של המבצעים בצוותא:

"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

סעיף 31 לחוק העונשין מגדיר את המסייע:

"מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע".

הפסיקה קבעה לא אחת כי ישנו תחום אפור רחב בין המבצע בצוותא לבין המסייע [ראה ע"פ 4188/93 **מרדכי לוי ואח' נ' מדינת ישראל**, מט (1) 539]. לצורך ביצוע ההבחנה נתן בית המשפט העליון בידינו מספר כלים, וכך קבע כבוד הנשיא א' ברק בע"פ 4389/93 **מרדכי ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (3) 239, 251 (להלן: **"עניין מרדכי"**):

"למבצע בצוותא שליטה פונקציונלית, יחד עם האחרים, על העשייה העבריינית והתפתחותה. הוא אדונה (ראה מ' קרמניצר, "המבצע בדיני העונשין - קווים לדמותו" פלילים א (תש"ן) 65). הוא חלק מתבניתה המשותפת (ראה דברי ההסבר לסעיף 29

להצעת חוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ב - 1992, בעמ' 129-130). הוא משתתף "בביצוע העבירה תוך עשיית מעשים לביצועה" (סעיף 29(ב) לחוק העונשין). טול את ראובן, שמעון ולוי, המתכננים ביצוע שוד בנק. על-פי חלוקת העבודה ביניהם, ראובן המתין מחוץ לבנק ואיבטח את חבריו. שמעון ולוי נכנסו לבנק. שמעון שמר על פקידי הבנק והלקוחות. לוי נטל את הכסף. במצב דברים זה ראובן, שמעון ולוי הם מבצעים בצוותא של עבירת השוד (השווה גור-אריה במאמרה הנ"ל בפלילי)."

עוד הוסיף בהמשך:

"תרומתו של המסייע היא חיצונית. אין הוא חלק פנימי של המשימה העבריינית עצמה. אין הוא היוזם, אין הוא המחליט על הביצוע ואין הוא שולט על הביצוע. אין הוא אדון לביצוע. הוא מבצע מעשי עזר הנפרדים מביצוע העבירה על-ידי העבריין העיקרי, ושיש בהם 'כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו'".

כאמור, אין מחלוקת שהשוטרים עקבו, בהתאם לדוחות הפעולה שערכו ולעדויותיהם, אחר הנאשם והאחר במסלול הליכתם המשותף, במרחק מה זה מזה, כשכל העת הם נצפו משוחחים בטלפון הנייד, כשבראש הלך האחר ואחריו הנאשם, עד הבניין בו ארעה ההתפרצות לדירה.

במהלך הדרך, על פי דוח הפעולה שרשם השוטר זאדה, היו לשניים שתי עצירות קודמות טרם הגעתם למקום האירוע. בשתי עצירות אלה, נכנס האחר לחצרות בניינים תוך שהנאשם המתין לו בחוץ.

עוד הוסיף השוטר זאדה, כי בעת שהאחר נכנס לחצר הבניין ברחוב רוזנבאום 5, נראה הנאשם "מתצפת לכל הכיוונים כשמדי פעם ניראה משוחח בפלאפון".

ראיות אלה, בצירוף שקרי הנאשם, אינם מותירים ספק בדבר ידיעתו של הנאשם אודות מעשיו של האחר ועל היותו במעגל הפנימי של ביצוע העבירה, כחלק מתבניתה המשותפת של העשייה העבריינית ומכאן, שיש לראותו כמבצע בצוותא של עבירות ההתפרצות והגניבה.

על כך כבר נאמר בספר עמוס פרק ג' "הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו!?" לאמור, אם שניים הולכים יחד - זה מוכיח שהם התוועדו - קיימו פגישה לפני-כן והסכימו על שיתוף-פעולה.

סוף דבר

10. לאור הודאתו של הנאשם בעבירת השהייה בלתי חוקית ולאור מכלול הראיות עליהן עמדתי לעיל, אני קובעת שהמאשימה עמדה בנטל להוכיח שהנאשם גם ביצע עבירה של התפרצות לדירה בצוותא חדא עם האחר, ומרשיעה אותו בעבירות כדלקמן:

- (א) כניסה והתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה - לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין.
- (ב) גניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
- (ג) כניסה לישראל שלא כחוק - לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ז, 25 דצמבר 2016, במעמד הצדדים